

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

INDUSTRISKE SVOJINE

Klasa 37 (1).

Izdan 1 aprila 1934

PATENTNI SPIS BR. 10801

Krajčinović Dr. ing. Petar, Zagreb, Jugoslavija.

Stropna konstrukcija.

Prijava od 30. avgusta 1932.

Važi od 1 novembra 1933.

Mane armiranobetonskih stropova, kao: skupoča, velika sopstvena težina i s time u savezu stojeći viši troškovi izrade stropa i onih konstrukcija koje taj strop nose, kao i mane drvenih stropova na pr.: mogućnost trulenja nosivih greda i s time u savezu moguća rušenja, mogućnost katastrofalnih rušenja u slučaju požara, oslabljenje zidova usled ležajeva drvenih greda, slab ili nikakav vez između konstrukcije stropa i nosivog zida, potrebitno posebno podupiranje težih razdelnih zidova železnim ili armiranobetonskim posebnim nosačima i t. sl. mane možemo odstraniti tako, da za nosive grede stropa upotrebimo armirani beton, a ostali deo stropa između armiranobetonskih greda da bude od drveta ili drugog koga laganjeg materijala. Na taj način mogu se barem delimično odstraniti pobrojane loše strane čisto armiranobetonskih i čisto drvenih stropova, dok su dobre strane jednih i drugih ovom kombinacijom ostale sasvim ili u glavnom delu nešlaknute.

Da se ovaka kombinacija nije udomaćila leži razlog u čisto konstrukтивnim teškoćama. Izvedba armiranobetonskih greda i ostalih delova stropa (ukrućujuća rebara na pr.) zahteva ponajpre izvedbu posebne oplate i njeno skidanje, a i međusobno učvršćenje betonskih i drvenih delova nije zgodno. Cilj ovog pronaleta jestе pronaći taku kombinaciju drvenog i armiranobetonskog stropa kod koje bi drveni deo stropa služio ponajpre kao oplata armiranobetonskih delova stropa a posle stvrđnuća armiranobetonskih delova kao drveni strop između armiranobetonskih greda.

Osobito zgodno mogu se u ovu svrhu upotrebiti drveni sanduci za oplatu rebrastih armiranobetonskih stropova koji su načinjeni tako da mogu na njih otpadajući teret stropa preneti na armiranobetonske grede stropa. Veća širina armiranobetonskih greda t. j. njihovih rebara, prema dolje, odnosno veća širina sanduka prema gore u obliku klina, bilo po celoj visini rebara grede — kako je to prikazano u sl. 1 do 3 — bilo samo delimično odozdo, osigurava sanduku čvrst položaj među armiranobetonskim gredama. Remenali — (c) u sl. 1 do 3 —, koji kod samog sanduka igraju ulogu ukrućujućih poprečnih rebara o koji se učvršćuju ostali delovi sanduka, služe ovde kao nosači za prenašanje tereta stropa koji pada izravno na sanduk i prenašaju teret na armiranobetonske grede stropa (a). Oni treba da imaju isti profil kao i rebara armiranobetonskih greda (samo u negativnom smislu), prema tome se oni dolje sužuju bilo po čitavoj visini, kao što je to prikazano u sl. 1 do 3, ili samo delimično prema dolje, tako da im ove skošene strane služe za ležajevе na proširenom delu armiranobetonskog rebara grede (a). Kut nagiba proširenja rebara armiranobetonskih greda i visina skošenog dela ovise o udaljenosti armiranobetonskih greda i opterećenju stropa kao i dimenzijama i razdaljenosti remenata (c).

Da li armiranobetonske grede stropa (a) imaju tlačnu ploču, ili ne ovisi jedino o rasponu i opterećenju stropa i dopuštenom naprezanju belona.

Sl. 1 predstavlja ovakav strop sa armiranobetonskim gredama (a) bez tlačne

ploče u obliku dolje užeg rebra ukrućenim armiranobetonskim ukrućujućim rebrima (b). Sl. 2 predstavlja isti strop, samo, sa armiranobetonskim gradama (a) pojačanim tlačnom pločom. Armiranobetonske grede stropova predočenih sl. 1 i 2 zalaže gornjim svojim delovima, u sl. 2 sa pločom, iznad pokrova sanduka (d) u nasisip ispod poda iskorišćujući time konstruktivnu visinu međuspratne konstrukcije. Sl. 3 predočuje strop kod koga sanduci (d) imaju na gornjim svojim rubovima uzdužne užljebine koje služe za smeštaj tlačne ploče armiranobetonskih greda (a) unutar visine sanduka. Grede stropova predočenih u sl. 1 i 2 zahtevaju iznad sanduka posebnu postranu oplatu, dok je to kod stropova predočenih u sl. 3 nepotrebno.

Izrada ovakih stropova je potpuno ista kao i kod poznatih stropova sa rebrima iz armiranog betona i upotrebom sandučaste oplate. Razlika je jedino u tom što

se ploča iz armiranog betona ne izvada po čitavoj širini nego samo u trakovima iznad rebra i to samo sa tolikom širinom koliko je to statički potrebno.

Uz ostale prednosti, unapred pobjojane, treba napomenuti i to da je potrebna količina betona upravo minimalna (do 0.015m^3 po jednom kvadrarnom metru stropa) pa se oni mogu ekonomski takmičiti s ostalim konstrukcijama i tamo gde je belon ma s kojih razloga skup.

Patentni zahtev:

Stropna konstrukcija, označena time, što između međusobno odeljenih armiranobetonskih greda stropa (a) namesto ploče iz armiranog betona dolaze sanduci za opлату (d), koji, osim toga što svojom nosivošću zamenjuju armiranobetonsku ploču, služe prethodno kod izrade stropa kao opłata betonskih delova stropa.

Ad patent broj 10801

